

betalen. Van die discretionaire bevoegdheid maken ze al jaren gebruik. Zo ontving hij begin vorig jaar 103 duizend aandelen als extra beloning. Dat pakket had tegen de destijds geldende beurskoers een tegenwaarde van vier miljoen euro. Mede door deze toekenning is Blickman, al sinds 1995 bestuurder van het chipbedrijf, een van de bestbetaalde topmannen van Nederland. Vorig jaar kwam zijn totale beloning uit op zeven miljoen euro, meer dan die van ceo's van veel grotere AEX-ondernemingen als Shell, Ahold Delhaize en ASML.

Afgezien van dit jaarlijks terugkerend extraatje rekenden aandeelhouders het bedrijf ook aan dat het niet wil prijsgeven aan welke precieze prestatiecriteria Blickman moest voldoen om in aanmerking te komen voor zijn jaar- en langetermijnbonus. Commissarissen beoordelen hem bijvoorbeeld op de nettowinstmarge, niet-financiële prestaties en enkele duurzame targets (ESG), maar onduidelijk blijft wat voor ieder van die doelstellingen het streefdoel (drempelwaarde, maximum) was. Beleggers kunnen daarom niet vaststellen wat het ambitieniveau is geweest. Uit het beloningsverslag blijkt wel dat Blickman op haast alle doelstellingen maximaal scoorde.

De verslaglegging over beloningen stuitte ook bij andere bedrijven op weerstand (zie tabel). Bij winkelbelegger Vastned en ict-dienstverlener Ctac was zelfs een meerderheid van de aandeelhouders, net als bij AkzoNobel, het niet eens met het beloningsverslag.

OP RAMKOERS

Vastned ligt al geruime tijd op ramkoers met zijn grootste aandeelhouder Aat van Herk. Die heeft een kwart van de aandelen in handen en is er bijna eigenhandig voor verantwoordelijk dat ook dit jaar vrijwel ieder agendapunt is weggestemd.

BIJ VASTNED EN CTAC ROMMELT HET TUSSEN BEDRIJF EN AANDEELHOUDERS

Ook bij de aan de lokale markt genoteerde automatiseerder Ctac rommelt het tussen bedrijf en aandeelhouders. Voor de tweede keer op rij haalde een nieuw beloningsbeleid het niet en daar kwam dit jaar een afkeurend oordeel van aandeelhouders bij over het beloningsrapport. Wat de reden is voor het ongenoegen van beleggers is niet bekend. De grootste aandeelhouders zijn het eveneens beursgenoteerde investeringsfonds Value8 en een particuliere belegger. Zij duiken in het meldingenregister van beurstoezichthouder AFM regelmatig zij aan zij op als aandeelhouder van vooral nietige beursfondsen.

3. EMISSIEMANDAAT

Geen carte blanche meer om aandelen bij te drukken

Aandeelhouders lijken steeds huiveriger voor verwatering van hun belang door emissies. Tot enkele jaren geleden was het usance voor beursfondsen om goedkeuring van aandeelhouders te krijgen om voor een periode van anderhalf jaar tot 20 procent extra aandelen uit te geven. Bij dit soort onderhandse plaatsingen – vaak een van de laatste punten op de agenda – kunnen bestaande aandeelhouders gepasseerd worden.

Een analyse van het vergaderseizoen laat zien dat de scepsis omtrent het uitgiftemandaat toeneemt. Enkele jaren geleden zijn stemadviesbureaus als Glass Lewis en ISS, die grote beleggers stemadvies geven voor aandeelhoudersvergaderingen, hier steeds strenger naar gaan kijken.

Hun beleid is nu om de uitgifte veelal te beperken tot maximaal 10 procent van de uitstaande aandelen. Bij beursfondsen die een mandaat van meer dan 10 procent vragen, geven de bureaus een negatief stemadvies. De VEB is ook geen voorstander van een carte blanche voor dit soort emissies en stemt doorgaans tegen agendapunten die hier betrekking op hebben.

VERWATERING

Vooraf bij vastgoedfondsen waren aandeelhouders dit jaar kritisch. In deze sector resulteren bescheiden uitgiftes in stevige verwatering voor bestaande aandeelhouders, omdat door de lage aandelenkoersen uitgifteprijsen ver onder de boekwaarde van het vastgoed liggen.

Bij Wereldhave stemde een krappe meerderheid voor het voorstel om tot 10 procent extra aandelen uit te kunnen geven in